

H e m p a r t i c i p a t ...

II SIMPOSI DE DIDÀCTICA DE LES CIÈNCIES SOCIALS A CÒRDOVA

Els dies 2 al 5 d'abril se celebrà a la ciutat de Còrdova el Simposi que apareix relacionat a l'encapçalament. La trobada s'organitzà com a fruit de la recentment formada "Associació Universitària de Professors de Didàctica de les Ciències Socials", d'àmbit estatal, i era continuació de la primera celebrada l'any passat a Màlaga. La tercera, encara sense dates confirmades, tindrà lloc a Euskadi, l'any 1991.

L'Associació, constatant la pròpia actualitat educativa del país, escollí com a tema de treball "Els nous currícula de Didàctica de les Ciències Socials en la formació del professorat d'Educació Infantil, Primària i Secundària". A l'elecció conflueixen dues perspectives diferenciades: d'una banda, s'hi tractava la presentació i debat dels nous dissenys curriculars de Ciències Socials, proposats tant pel MEC com per les Comunitats Autònomes amb competències educatives, per a les diferents etapes del futur sistema educatiu no universitari; i de l'altra, la perspectiva imminent d'aprovació pel Consell d'Universitats de les directrius generals per a la reforma de les titulacions de formació inicial del professorat.

Es tractava, per tant, d'un moment clau per abordar la problemàtica que donà títol al Simposi. Així, es deia a la convocatòria que els temes a tractar anaven encaminats a intentar resoldre qüestions tan punyents com: quins poden ser els continguts-marc d'un programa de Ciències Socials, com adaptar aquests continguts i amb quines especificitats a la formació de professors de les distintes etapes, o l'eterna discussió de quina posició ha d'ocupar la Didàctica de les Ciències Socials als futurs plans d'estudi per a la formació del professorat.

Les sessions de treball anaren encaminades a la presentació i discussió del document base sobre la "Proposta de continguts per a una programa-marc de Didàctica de les Ciències Socials", a càrrec de Pilar Benejam, de la UAB, i a la impartició de sengles conferències d'Alejandro Tiana, director del "Centre Nacional d'Investigació, Documentació i Avaluació Educativa" (CIDE), i de François Audigier, director d'Investigació al "Département des Didactiques (Dp1, Sciences Humaines), de l'Institut de Recherche Pédagogique" de París, els quals versaren respectivament, sobre "El Pla Nacional d'Investigació Educativa" i "La investigació en Didàctica de la Geografia, la Història i les ciències econòmico-socials a França", conferències que obrien noves vies de debat en la reflexió de la disciplina. Tot amb tot, el treball més intens el significà el treball en seminaris simultanis sobre quatre grans eixos, referits als programes de Didàctica

II SYMPOSIUM DE DIDACTICA DE LAS CIENCIAS SOCIALES

PROGRAMA

Organizan:
Asociación Universitaria de Profesores de
Didáctica de las Ciencias Sociales.
Departamento de Didácticas Especiales de la
Universidad de Córdoba

**Universidad de Córdoba,
2 a 5 de abril de 1990**

de les Ciències Socials per a la formació del professorat d'Educació Infantil, d'Educació Primària, d'Educació Secundària Obligatoria i Educació Secundària Post-obligatòria, amb conclusions específiques per a cadascuna de les etapes.

Els criteris i blocs de continguts lliurats en públic per P. Benejam van ser explicitats per uns ítems dissenyats per components de la Junta, els quals foren presentats en dotze blocs de treball que mostrem tot seguit: 1. La didàctica de les C.S.; 2. L'ensenyament de les C.S.. El problema del seu contingut; 3. La programació dels conceptes socials; 4. L'aprenentatge i les C.S.; 5. La comunicació en l'ensenyament de les C.S.; 6. La metodologia en la didàctica de les C.S.; 7. Els recursos en l'ensenyament de les C.S.; 8. L'avaluació a l'ensenyament de les C.S.; 9. La investigació en la didàctica de les C.S.; 10. El concepte d'espai geogràfic i la seva representació; 11. El concepte de temps històric; 12. Els valors socials.

Cada un d'aquests blocs de continguts de la disciplina, convenientment estructurats en subdivisions, van ser motiu de debat, incorporant-hi precisions de matís en uns casos, i de concepció estructural, en d'altres. Com a exemple d'un dels grans eixos de treball, el referit al bloc 11, s'articulà de la següent forma:

11.1. La interrelació passat, present i futur en la construcció de la temporalitat.

11.2. Les diverses concepcions del temps històric: el temps com a vivència, com a descripció del passat, com a anàlisi del passat, com a interpretació del passat i

com a alternativa.

11.3 Les categories temporals: la durada, els ritmes, la successió, la simultaneïtat.

11.4. La pràctica de l'ensenyament del concepte de temps històric: el paper del present en la comprensió del passat, la mesura del temps: el temps cronològic i la seva periodització, diacronia i sincronia en els programes d'ensenyament.

11.5. La capacitat de comprendre el temps com a resultat del desenvolupament genètic de l'alumne, de les seves experiències prèvies i dels patrons culturals.

11.6 Les dificultats pròpies de l'ensenyament de la

Història als diversos cicles educatius.

Aquesta mostra significativa pot servir de model de treball per a les altres parts. En conjunt s'hi endevinà un avanç teòric-pràctic sobre múltiples qüestions referides a l'ensenyament i l'aprenentatge de les C.S., de cara a una adequació per a una Reforma imparable que ha de fixar criteris d'actuació vàlids, equilibrats, i on l'aprenentatge de les Ciències Socials ha de significar una realitat efectiva de l'escola i del nen per captar la diferenciació i per implicar-lo cap a una autonomia personal.

Antoni Gavalrà i Torrents.

WORLDIDAC 90

Durant els dies 15,16, i 17 de maig, l' EUFP EGB de Tarragona ha estat present a Basilea (Suïssa), a l'Exposició Internacional de material didàctic i sistemes de formació anomenada WORLDIDAC 90 .

Aquesta gran mostra, de la qual en un altre moment donarem més completa informació, aplega tot el que arreu del món s'està fent per ajudar materialment l'ensenyament en la seva tasca educativa: material didàctic per a totes les àrees de coneixement i per a totes les edats.

La magnitud de la fira i el seu caràcter engrescador per a la reanimació i renovació de la docència fa que ens plantejem, com a Escola de Mestres, organitzar per a la propera edició (l'any 92) un viatge obert per als ensenyants i estudiants de les nostres contrades. La visita tindrà un èxit assegurat .

De moment, la informació obtinguda s'exposà a la Sala de Junes de l' Escola de Formació del Professorat fins a l'acabament del curs.

Vè. CONGRÉS DE LA SOCIETAT ESPANYOLA PER A L'EDUCACIÓ PER MITJÀ DE L'ART (S.E.E.A.)

Els dies 3, 4 i 5 del passat mes de juliol vam tenir lloc a la Facultat de Belles Arts de Barcelona les Jornades del 5è Congrés de la S.E.E.A.. El Congrés es plantejava com un espai de debat i intercanvi d'experiències en l'àmbit de l'educació artística a tots els nivells, des de l'ensenyament obligatori a l'universitari, passant per estudis especialitzats com les Escoles d'Art.

El tema central del Congrés, en aquesta edició, era la formació del professor en educació artística, una qüestió especialment actual en un moment de reforma del sistema educatiu com el que ens trobem. Com és

sabut, la Reforma pren en consideració una sèrie de necessitats en la formació del professorat que havien estat, fins al moment, desatenses. Així, es perfilen especialitats noves en la formació inicial del professorat, entre les quals, incomprensiblement, no s'ha inclòs l'expressió plàstica. Val a dir que la perplexitat i el desacord davant aquesta situació eren generals entre els participants al Congrés.

Altres àmbits del Congrés que cal ressenyar van ser els titulats "Estratègies d'ensenyament-aprenentatge en educació artística", dedicat de forma més directa a